

**ALLERZIELEN
UUR VAN GEDENKEN,
VAN TREUREN EN TROOST**

Amersfoortse Zwaan

31 oktober 2020

Een dag om te gedenken

Natuurlijk denk je aan de mensen die je mist. De mensen die ons voorgingen, die ons geloof, hoop en liefde leerden. Herinneringen met een glimlach of met weemoed komen op. Een nieuw, nog heftig verdriet. Of een oud verdriet, dat al zo lang met je meegaat. Dankbaarheid. Maar op zulke momenten, als herinneringen je overvallen, gun je jezelf niet altijd de tijd om rustig je gedachten te laten gaan. Want het leven gaat door.

De kerk heeft rond het jaar 1000 de eerste dagen van november aangewezen als gedenkdagen. Zulke vaste dagen helpen je om wèl die tijd te nemen, om bewust even stil te staan bij wie niet meer bij ons zijn en bij ons eigen leven. Dit jaar hebben we veel mensen verloren door Corona en er was niet altijd de gelegenheid om de uitvaart bij te wonen en afscheid te nemen. Vandaag kunnen we alsnog hun naam gedenken. Laat het gedenken tot zegen worden, dat we onze levensweg in dankbaarheid en met hernieuwde kracht en toewijding kunnen vervolgen.

De muziek sluit aan bij het 'ontroerdoek' van PJ Roggeband. Op zakdoeken hebben mensen uit Amersfoort hun tranen en emoties verbeeldt van deze Coronatijd. Zoals David gemoedsrust bracht aan Saul door muziek op de snaren klinkt ook deze snaar-muziek ons tot troost. De partita van Froberger die tussen de Bijbelfragmenten klinkt heeft als titel: "Klaaglied over het droevige verlies van de koninklijke hoogheid Ferdinand IV", bedoeld is Ferdinand IV van Hongarije (1633-1654), die keizer van het Heilige Roomse Rijk zou worden, maar helaas op zijn 20e reeds overleed aan de pokken.

teksten: Diederiek van Loo,
de vertaling van Job is van Jan Fokkelman
muziek: Cees-Willem van Vliet (klavecimbel)
kunst: Juke Hudig, "mijn wimpers zijn omfloerst met nacht"
pastel bij Job 16:16
PJ Roggeband: Ontroerdoek
(onderdeel van de manifestatie WEEF!) en tot 20 november in de kerk te zien, op de bovengalerij, aan de straatkant.

Voor meer informatie zie www.stadsdominee.nl of www.amersfoortsezwaan.nl

Het luiden van de klok

Muziek: A Sad Pavan for these Distracted Tymes
Thomas Tomkins (1572-1665)

Woord van welkom en een woord bij wat er te zien is

*Bladeren vallen,
vallen van daarginds
alsof verre tuinen verwelken in de hemel;
zij vallen met afwijzende gebaren.*

*En in de nachten vervalt de zware aarde
uit alle sterren in eenzaamheid.*

*Wij vallen allemaal.
Deze hand hier valt.
En zie de anderen: het is in allen.*

*En toch is er Eén, die al dit vallen
oneindig zachtjes in zijn handen houdt.*

Rainer Maria Rilke

Het verdriet van Job

“Zouden we het goede van God wel ontvangen en het kwade niet?” Job 2:10

Muziek I Partita VI – I ‘Lamento sopra la dolorosa perdita della
Real M.stá di Fernando IV, Rè de Romani’
Johann Jakob Froberger (1616-1667)

Er was een man in het land Oets die Job heette. Hij was integer en oprecht,
God vrezend en het kwade mijndend. (...) *(Job 1)*

Toen de drie vrienden van Job hoorden
van al het kwaad dat over hem gekomen was,

spraken ze af om samen aan te komen,
om het hoofd te schudden om hem en hem te troosten.
Ze sloegen hun ogen op van verre en herkenden hem niet.
Ze verhieven hun stem en weenden ,
ze scheurden ieder zijn mantel en wierpen stof over hun hoofd.
Zo zaten zij bij hem neer ter aarde, zeven dagen en zeven nachten,
en geen sprak tot hem een woord,
want ze zagen dat de pijn heel groot was. (Job 2)

Toen nam Job het woord en zei:
Laat de dag waarop ik werd geboren te gronde gaan,
De nacht die zei: 'een jongen is ontvangen.'
Die dag moet duisternis worden,
God daarboven moet hem niet zoeken en licht mag er niet over glanzen!

Waarom ben ik niet bij mijn geboorte gestorven,
Heb ik niet de geest gegeven toen ik uit de schoot kwam?
Waarom hielden knieën zich gereed voor mij
en borsten zodat ik kon zuigen?

Waarom geeft Hij het licht aan de ellendige
en het leven aan wie het bitter te moede is?
Zij die wachten op de dood die maar niet komt
en ernaar graven, meer dan naar schatten,
Die tot jubelens blij zijn, die juichen wanneer ze het graf vinden –
Aan de man voor wie de weg verborgen is, door God versperd? (Job 3)

Muziek II Partita VI – II Gigue

Geboren uit een vrouw is de mens kort van dagen en zat van kwelling.
Als een bloem ontluikt hij en verwelkt
Hij vlucht als een schaduw en heeft geen bestand.
En toch hebt U op zo iemand het oog gevestigd
en mij daagt U voor het gerecht!
Voor een boom is er hoop;
als hij wordt omgehakt kan hij zich nog vernieuwen
en houdt hij niet op uit te lopen.
Als zijn wortels oud worden in de grond en zijn stomp doodgaat in de aarde,

ruikt hij water, hij bloeit weer en maakt takken als een stekje.
Maar een man gaat dood en is zwak,
de mens geeft de geest – waar blijft hij?
Het water uit de zee gaat weg,
een rivier raakt leeg en is opgedroogd.
Zo ligt een mens terneer en staat niet meer op;
er is geen ontwaken voordat de hemel vergaat
en ze worden niet meer wakker uit hun slaap.

(Job 14)

Heb medelijden met mij, heb medelijden, jullie vrienden van me,
want het is de hand van God die mij heeft getroffen!
O, als mijn woorden toch werden opgeschreven!
O, als ze op een rol werden gegrift, met een stift van ijzer en lood
voor altijd uitgehouwen in de rots!
Maar ik – ik weet dat mijn bevrijder leeft
en hij zal ten slotte tegen het stof opstaan,
en dat nadat mijn huid zo aangetast is.
En ik zal vanuit mijn lichaam God aanschouwen.

(Job 19)

Muziek III Partita VI – III Courante

JHWH gaf Job antwoord uit de storm en zei:

*Waar was jij toen ik de aarde grondvestte?
Deel het mee als je weet wat inzicht is!
Ben jij bij de bronnen van de zee gekomen
En heb jij over de diepten van de oervloed gewandeld?
Zijn ze jou onthuld, de poorten van de dood,
En de poorten van de duisternis, heb je ze gezien?
Waar is de weg die voert naar waar het licht woont?
En het duister, waar is zijn plaats?*

(Job 38)

Job antwoordde JHWH en zei:

Ik heb verkondigd – maar begrijp niet –
Van dingen te wonderbaar voor mij – en weet niet.
Van horen zeggen had ik van U gehoord,
maar nu heeft mijn oog U gezien,
daarom heb ik er genoeg van, ik ben getroost over stof en as.

Job leefde hierna honderdveertig jaar,
hij zag zijn kinderen en de kinderen van zijn kinderen nog: vier generaties.
Toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven. *(Job 42)*

Muziek IV Partita VI – III Sarabande

Overweging

Uitnodiging aan iedereen om een kaars aan te steken, telkens twee mensen tegelijk, aan elke kant van de tafel een. Onderwijl luisteren we naar

Lachrimae Pavan, William Byrd (1543-1623)

Afsluiting: Ontroerdoek en de walnoten

Gedicht M. Vasalis, uit de bundel De oude kustlijn

Vriend

Vriend, metgezel, die meer en minder is
Dan vader, moeder, minnaar, kind
Hetzelfde als ik, maar anders
Onafhankelijk en toegewijd
Ouder, jonger, van dezelfde tijd.
Trooster, die getroost kan worden
Baken en verhanger van de borden
Broeder, maar van andre moeder, zonder rivaliteit
Met wie ik samenloop en die mij begeleidt.
Hij gunt mij om te leven en als ik dood
Zou willen, geeft hij mij gelijk,
Soms is het, dat ik om hem alleen
Verdragen blijf, wat zonder hem ondraaglijk scheen,
Zonder een enkele verplichting
loop ik en loop altijd in zijn richting.

Muziek Toccata settima, Michelangelo Rossi (1602-1656)

We verlaten de kerk en geven daarbij ieder de ruimte. Eerst de mensen in de zijbanken achterin, daarna de mensen in het bankenblok, als laatste de mensen op de stoelen.

Alle bijeenkomsten in de Amersfoortse Zwaan zijn vrij toegankelijk.

We zijn blij met je bijdrage bij de collecte bij de uitgang. Zo kunnen we deze bijeenkomsten in de stad blijven organiseren.

Contant: bij de uitgang staat de grote orgelpijp, die benutten we in deze coronatijd voor de collecte. **Digitaal:** door deze code te scannen met je telefoon kun je een gift doen. De hoogte van je gift kun je zelf bepalen. Maar via de eigen bank kan het ook: NL13INGB0000542598 t.n.v. Amersfoortse Zwaan

OPEN KERK

De kerk is ook zondag 1 november en maandag 2 november open van 12-17 uur voor wie een lieve mens in het licht wil zetten en een kaarsje aan wil steken om te gedenken.

